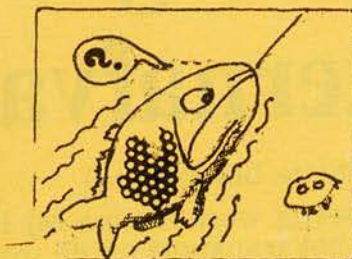
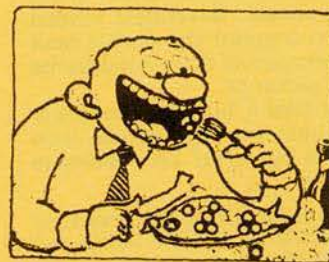

GEEN

ATOOM

AFVAL

DE ZEE IN!

Speciale uitgave van 'Radio-Aktief' blad www.rpka.orb.nl
Stroomgroep Stop Kernenergie Haarlem

Collectie Stichting Loka

Gedigitaliseerd 2021

secretariaat: Wenenstraat 45 H'lm
023 - 336962

H.D.

Transport en overslag „te riskant”

Werknemersprotest Hoogovens tegen vervoer kernafval

(Van onze redactie binnenland)

IJMUIDEN. — Ongeveer veertig werknemers bij Hoogovens weigeren mee te werken aan het transport en de overslag van radio-actief afvalmateriaal, dat uit Zwitserland wordt aangevoerd en in IJmuiden op een schip wordt overgeladen.

In een brief aan de Hoogovens-directie zeggen de veertig werknemers, dit karwei „te riskant” te vinden. Bovendien vinden zij het uit milieu-oogpunt een slechte zaak dat het afval vervolgens in de Atlantische Oceaan wordt gedumpt.

Vorig jaar ontstond bij een soortgelijk transport in IJmuiden consternatie toen de vaten waarin het afval zat, bleken te lekken.

Districtsbestuurder Henk Krul van de Industriebond FNV heeft laten weten dat de betrokken werknemers kunnen rekenen op steun van de vakbeweging. Ook secretaris Hans Cornelissen van de Bedrijfsledengroep van de FNV-bond bij Hoogovens staat achter de werknemers. Hij noemt de onrust begrijpelijk, zeker gezien het incident van vorig jaar. „Als Hoogovens het hard speelt, zijn er in ieder geval acties te verwachten,” aldus Cornelissen.

De directie van Hoogovens heeft inmiddels laten weten, contact te zullen opnemen met het ministerie van Volksgezondheid, dat de eindverantwoordelijkheid voor het transport draagt. „Het ministerie heeft gezegd dat het transport niet gevaar-

lijk is. Maar gezien de onrust onder de betrokken werknemers willen wij met het ministerie bekijken of er geen andere mogelijkheden zijn,” aldus de Hoogovens-woordvoerder.

Een groot aantal actiegroepen uit het hele land zal zaterdag 16 juni, twee dagen vóór de datum waarop het transport van het kernafval zou moeten plaatsvinden, een protestmars houden in IJmuiden onder het motto „Geen kernafvalmateriaal in de zee”.

Het afval moet bij Hoogovens in Velsen worden overgeladen op een schip dat het op zee moet

dumpen. Maar Hoogovens-werknemers weigeren hieraan mee te werken.

Minister Ginjaar vindt de ongerustheid van de Hoogovensmensen misplaatst „omdat het hier niet gaat om afval van kernenergiecentrales maar om heel ander radio-actief materiaal”.

Het gaat volgens de minister om afval uit laboratoria van ziekenhuizen en dergelijke, zoals wafjes waarmee injectienaalden zijn gereinigd, en handschoenen.

Als de ziekenhuizen dit afval niet meer kwijt kunnen betekent dat volgens Ginjaar dat ze op den duur hun behandelingen met isotopen moeten beperken.

Het afval lag vorig jaar al in IJmuiden opgeslagen voor transport naar de Oceaan. Er werden toen wat vaten ontdekt die lekten. Deze vaten werden teruggebracht naar het Energiecentrum Nederland (ECN) in Petten dat voor het transport verantwoordelijk is. Ze zijn daar opnieuw bewerkt.

★ Ginjaar

Onrust om dumpen van radio-actief materiaal

Van onze Haagse redactie

DEN HAAG — Het kost minister Ginjaar (milieu) heel wat hoofdbrekens om op 18 juni een halve kilo, in een betenblok van 2200 kilo geperst radio-actief afval, gedumpt te krijgen in de Atlantische Oceaan.

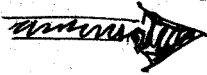
„Hoewel het gevaar bij de lekkende vaten minder dan de toegestane internationale normen was, hebben wij voor deze handelwijze gekozen”, aldus Ginjaar. Hij voegde daaraan toe dat hij de zaak misschien beter vorig jaar met de lekken en al had kunnen laten dumpen.

De minister is het niet eens met de inhoud van het telegram van de gemeenteraad van Velsen waarin ECN en het ministerie verweten wordt over de verscheping van radio-actief materiaal gebrekkige voorlichting te hebben gegeven. Ginjaar zei wel: „Misschien hadden we in januari al met die voorlichting moeten beginnen”.

Ginjaar overlegt vandaag met zijn medewerkers op het ministerie wat er aan de weigering van de Hoogovensmedewerkers nog te doen valt.

De Industriebond FNV heeft gisteren gezegd de Hoogovens-werknemers die bedanken voor het meewerken aan de overslag van het afval, te zullen blijven steunen. Het commentaar van de concernleiding bleef beperkt tot „we bekijken de verdere loop van zaken afwachtend”.

AD 816179

Ginjaar:

„Beter de lekke
zwitserse vaten
vorig jaar al ge-
woon laten
dumpen....” /

GEEN ATOOM AFVAL DE ZEE IN !!!
STOP KERNENERGIE !!!

door Henk Korstjens
Stroomgroep Haarlem/IJmond

De zee wordt steeds radio-aktiever !

Jacques Cousteau, wereldbekend oceaandonderzoeker, zegt het zo: "Het zou zò moeten zijn dat gezond verstand voldoende is om juiste beslissingen te nemen, door te wijzen op twee fundamentele uitgangspunten: op de eerste plaats mag er geen enkel risico worden genomen als het menselijk voortbestaan op het spel staat of de kwaliteit van het bestaan van toekomstige generaties wordt bedreigd (we hebben het morele recht niet onze kinderen doodleuk op te laten draaien voor onze egoïstische onachtzaamheid). Ten tweede mogen er op geen enkele wijze stoffen worden geloosd welke onherstelbare schade toebrengen aan onze leefruimte.

... Iedere onherstelbare schade welke het water systeem wordt berokkend is een onvergefelijke misdaad; ieder menselijk handelen welke dit soort blijvende ellende met zich meebrengt moet achterwege blijven totdat onomstotelijk vaststaat dat er geen schade wordt veroorzaakt.

De oceaan bezit het vermogen om bepaalde hoeveelheden schadelijke stoffen op te nemen en onschadelijk te maken, maar als het gaat om onafbreekbare giftige stoffen ligt het anders; deze worden in de zee opgehoopt en via biologische weg geconcentreerd in het weefsel en de ingewanden van zee-organismen. Zo geldt voor het onafbreekbare giftige kwik dat de enig aanvaardbare hoeveelheid welke in zee mag worden geloosd gelijk is aan NUL. Daaruit volgt direct... ATOOMAFVAL MOET VOOR ALTIJD GEISOLEERD BLIJVEN VAN HET WATER SYSTEEM... "

Cousteau kwam tot deze verklaring nadat gebleken was, dat vaten met amerikaans radioactief afval die in de jaren tussen 1946, en 1960 in de atlantische en stille oceaan waren gegooid hun inhoud verloren in het water. (Hierover straks meer). Deze dumpingen werden verboden.

Een aantal Europese landen voerde in die tijd ook individueel dumpingen uit, maar gezien de bezwaren van enkele landen heeft men de koppen bij elkaar gestoken. Om deze illegale activiteiten een beetje aanvaardbaar te maken voor de buitenwereld heeft men een club gevormd en via deze club heeft men regels opgesteld. Hoewel de naam welke aan deze afspraak is gegeven (London Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter, 1972) letterlijk opgevat, inhoudt dat men radio-actieve vervuiling wil voorkomen, vormt deze afspraak juist de sleutel tot voortdurende dumping activiteiten. Deze verdere aanslag op de zee en dus op alles wat leeft, moet worden tegengehouden, de misdaad heeft al te lang geduurd.

Iets meer over de dumpingen in Europees verband

Individueel voerden verschillende landen al lang dumpingen uit in de Atlantische- en de Stille Oceaan. Amerika sinds 1946, Engeland sinds 1949. Men moest de afvalresten van de gigantische oorlogsinspanningen kwijt. Meer dan dertig jaar is men daar al mee bezig geweest en vooral de groeiende afvalhopen, afkomstig van de atoomcentrales welke op steeds grotere schaal in gebruik werden genomen, waren de oorzaak van een steeds omvangrijkere dumpingsaktie.

In 1965 voerde de toenmalige IAEA (International Atomic Energy Agency), de internationale atoomorganisatie van de V.N., een studie uit, voornamelijk om een zo economisch mogelijke methode te ontwikkelen voor het dumpen. Men ging prat op een gedegen risico onderzoek. Echter, in dat rapport staat ondermeer dat de samenstelling van de groep geleerden die het onderzoek uitvoerden niet garant kon staan voor een weloverwogen oordeel betreffende vooral de gevolgen van radio-actieve straling op levende organismen in de zee. Men moest verder studeren, maar kwam ook daarna tot de slotsom dat men over deze zaak niets kon voorspellen. Een sprong in het duister dus! Letterlijk zegt het rapport "Onze huidige kennis over straling en van radioactieve besmettingen op het erfelijk materiaal van in het water levende organismen is niet voldoende om welke algemene konklusie dan ook te trekken."

In deze tijd is weer opnieuw de aandacht gevestigd op het feit dat men ten onrechte heeft aangenomen, dat lage stralingsdoses geen schade toebrengen aan het leven. Vooral de toenemende gevallen van leukemie tonen op alarmerende wijze het ongelijk van deze veronderstelling aan.

Als het aan de club van Londen en de OESO (Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling) ligt, gaan de dumpingen in de toekomst in hoog tempo door, want, wordt gezegd:

"...met het oog op de moeilijkheden welke bepaalde landen hebben wat betreft het opslaan van hun laag- en middelradioactief afval ondergronds, vanwege ongunstige hydro-geologische en geografische omstandigheden, ziet het er naar uit dat het in zee dumpen van verpakt laag en middelradioactief afval in vaste vorm in diep water ver van de kustlijnen zal worden voortgezet in de toekomst..."

Maar weer even terug naar het begin van deze paragraaf. Op basis van de wetenschappelijke bevindingen kwam de NEA (Nuclear Energy Agency) een nucleaire organisatie van de OESO, in 1967 met richtlijnen voor de dumpingsactiviteiten. Dat waren voorwaarden waaraan de containers (de vaten) moesten voldoen, de wijze van verpakking van het afval en wat voor schepen er mochten worden gebruikt; ook kwamen er voorschriften voor het dumpen zelf, het toezicht bij de operatie, en veiligheidsvoorschriften.

Een achttal Europese landen zijn bij de dumpingen betrokken (West-Duitsland, België, Spanje, Groot-Brittannië, Zwitserland, Frankrijk, Italië, Zweden en Nederland. Het afval was voornamelijk afkomstig van atoomresearch centra, maar in de laatste jaren kwam daar steeds meer spul bij van atoomcentrales. Meestal ging het om laag radioactief afval, voornamelijk tritium (50%). Daarnaast bestond het afval uit hoeveelheden aktiveringsprodukten en bèta-gamma splijtingsprodukten en kleine hoeveelheden alphastralers (transuranen). Sinds 1967 werden drie gebieden voor de dumpingen gebruikt, aangegeven door een internationale groep van experts. Vanaf 1971 tot 1976 werd een oppervlak benut omschreven als een cirkel met een straal van 35 zeemijlen, op een afstand van ongeveer 1000 km. van de Europese kusten en op een diepte van ongeveer 4500 meter.

Precieser aangegeven: een gebied omvat door de koördinaten 16°30" - 17°West en 10 zeemijlen ten noorden en zuiden van de 46e breedtegraad noord).

Om een indruk te geven van de illegale aard van de handelingen en duidelijk te maken, hoe onder dekking van een internationale vlag zeepiraterij wordt bedreven, tot slot nog een citaat. Het is gelicht uit een persbericht van de OESO van 22 juli 1977:

"Ten behoeve van deze operaties (de dumpingen dus - hk) heeft de NEA (dat is de OESO nuclear Energy Agency) aan de ene kant technische en wettelijke ondersteuning verschaft en aan de andere kant internationale contrôle op puur vrijwillige basis uitgeoefend bij gebrek aan welk legaal kader voor dit werk dan ook. Als resultaat van de NEA activiteiten zijn de OESO landen in het algemeen niet meer bezig met dumpingen op zuiver nationale basis. Dit komt tegemoet aan de wens van die landen die in principe tegen radioactief afval dumpen in zee zijn, n.l. dat deze dumping onderworpen dienen te zijn aan internationale contrôle.."

Zover dat door ons valt na te gaan zijn die landen: Australië, Oostenrijk, Japan en Nieuw-Zeeland. Althans, die onthielden zich van stemming. De V.S. is sinds 1970 in principe volledig tegen.

°Technisch IAEA rapport: "Effects of Ionizing Radiation on Aquatic Organism and Ecosystems". Verwezen wordt naar de resultaten van symposia in november 1971 en oktober 1972.

Wat is er in het verleden al zo fout gegaan?

Kijken we eerst naar de V.S. °° Vier gebieden zijn daar tussen 1946 en 1970 gebruikt voor het dumpen. Meer dan 59.000 vaten gingen voor 1963 de stille oceaan in, verspreid over drie zônes in de buurt van de Farallon Islands, 22 mijl WZW van San Francisco, Californië. De vaten van 55 gallon (1 gallon = 3,8 liter) ieder waren gevuld met vloeibaar radioactief afval ingesloten door beton. Ze bevatten hoeveelheden radioactiviteit welke varieerde van enkele milliCurie tot 15 Curie per container op het tijdstip van dumpen. Het was de opzet dat de vaten in de diepzee inéénklapten zodat hun inhoud vermengde met het water in de omgeving. In 1974 onderzocht het Office of Radiation Programs ca. 1000 meter diepe dumpingplek met behulp van een onbemande duikboot. Men nam monsters van zowel stukgeraakte als intact gebleven containers. En jawel hoor, men vond hoeveelheden van de plutonium isotopen 238, 239 en 240! En duidelijk meer dan men zou kunnen verwachten als gevolg van het testen van nucleaire wapens (2 tot 25x zoveel).

°°Bron: "A lawsuit to end atomic power" een petitie gericht aan de Nuclear Regulatory Commission of the USA, opgesteld door Jeannine Honicker 1978.

De schrik zat er in, want het ging hier nog wel om een dumpplaats waar de minste hoeveelheid radioactief materiaal was neergegoid. De Environmental Protection Agency ging toen ook dumpplaatsen onderzoeken in de atlantische oceaan, ongeveer 120 mijl oost van de Maryland-Delaware kust. Deze plaats was ongeveer 3000 meter diep. De vaten waren allemaal heel, maar cesium-137 lekte naar buiten. Men overwoog om zowel vaten uit de atlantische oceaan als de stille oceaan op te vissen, maar zag er vanaf vanwege de kosten en de risico's.

Maar er was nog iets huiveringwekkends. Twee voortekens hoe onze veiligheid en gezondheid in de toekomst gevaar lopen. Zowel tijdens onderzoekingen in 1974 als in 1975 trof de EPA bij de dumpplaatsen exemplaren van de sabelvis aan. Deze vis die steeds meer tot voedsel van de bevolking dient leeft dus vlak bij het plutonium. Tot nu toe is nooit onderzocht of deze vissen of de konsumenten ervan ook plutonium hebben opgenomen.

Maar wellicht nog verontrustender is de vondst van reuzesponsen van de soort Hexactinellida, veel groter dan de grootste soortgenoten en wel met een omvang van 1,20 m. Ze leefden op de opengebarste vaten met radioactief afval!

Het feit dat in zo'n betrekkelijk korte tijd na de uitgevoerde dumpingen ontdekt werd dat plutonium direkt in de voedselketen van de mens is opgenomen en er door toedoen van straling wellicht een genetische verandering heeft plaatsgevonden bij organismen die leven rond het afval is erg alarmerend. Wat moet dat over een groter aantal jaren niet voor effect hebben?

In ieder geval zijn de Amerikanen sinds 1970 gestopt met dumpen en zijn zij in principe tegen zulke activiteiten van andere landen.

Wat Europa betreft kunnen we alleen het een en ander over incidenten en meetresultaten vertellen. Tot nu toe is bij ons weten nooit een onderzoek gedaan op de plaats waar de vaten nu al jaren in zee worden gegoid. Maar ja, zo'n onderzoek kost centen en het levert niets op. Dus zal de OESO, een organisatie die alleen let op het ongestoord doorgaan van de goedkoopste wijze van afval-dumping, daar niet zo gauw toe overgaan.

Dus wat losse informatie.

Het verenigd koninkrijk heeft tussen 1949 en 1966 ongeveer 5.500 ton radioactief afval in zee gegoid. En wel op verschillende plaatsen waarbij de Golf van Biskaje en het Hurd Deep de twijfelachtige eer genoten het vaakst door de gifschepen bezocht te worden. Deze 5.500 ton kwam neer op een hoeveelheid radioactiviteit van 45.000 Curie (een Curie is de hoeveelheid radioactief materiaal dat 37 biljoen deeltjes of stralingen afgeeft in één seconde, en gelijk is aan de stralingsintensiteit van 1 gram radium). In 1966 werden deze dumpingprogramma's stopgezet omdat men toch ook vond, dat zo dicht bij het Continentale Plat dumpen erg onvoorzichtig was. Bovendien was Hurd Deep voor die tijd al gebruikt om er explosieven afkomstig van Wereld Oorlog II in te gooien!

Tot vorig jaar was het voldoende één schip te gebruiken. Maar in 1978 was het noodzakelijk om drie reizen te maken. Vroeger werd de ms 'Topaz' gebruikt en het is eenmaal voorgekomen dat de deksels van de vaten afsloegen toen ze met een klap in zee vielen. Dat had tot gevolg, dat overal rond het schip radio-actieve troep dreef. Ook is de Topaz eens van haar reis teruggeroepen omdat tegelijk met de vaten radioactief afval ook gifvaten met een of ander chemisch afval was meegenomen. Hoe vaak is dat al niet eerder maar onopgemerkt gebeurd? En wat is het

effekt daarvan? Bemanning van het schip is blootgesteld aan buitengewoon hoge straling, moest zorgvuldig worden schoongemaakt vanwege radioactieve besmetting en mocht niet meer verder aan het karwei meewerken.

De dumpingen van vorig jaar

Het is gebruikelijk dat een verslag van de uitgevoerde dumping wordt overgelegd aan het Steering Committee for Nuclear Energy. Hieraan ontleen we de volgende gegevens.

Het was de eerste operatie onder de nieuwe regels van de NEA, dus we mogen verwachten dat alles model zal gaan. Helaas, niets bleek minder waar ! Laten we eerst het officiële rapport volgen. Volgens voorschrift dienden de betrokken landen, in dit geval Nederland, België, Zwitserland en het Verenigd Koninkrijk hun plannen in bij de NEA. Men stelde voor drie verschillende runs uit te voeren: Eén met spul uit Nederland, Zwitserland en België. En twee afzonderlijke runs voor respectievelijk België en het Verenigd Koninkrijk. De plannen werden door het sekretariaat van de NEA in overeenstemming bevonden met de richtlijnen en volgens een andere afspraak circuleerden deze plannen nu bij alle deelnemende landen van de Conventie (nu 38 landen). Slechts wat commentaar werd geleverd op de te gebruiken containers en het tijdschema van de operaties. Dus kon de procedure worden voortgezet. Alle deelnemende landen mogen kandidaten indienen om op te treden als vertegenwoordigers van de NEA. Tien landen die in totaal dertien kandidaten leverden. Voor de eerste run werd aangewezen Dr G. Lopez-Ortiz van de Junta de Energia Nuclear, Spanje. Voor de belgische run werd het Mr J.F.Turvey van de Nuclear Energy Board, Ierland. Voor de laatste run Dr R.Christ van Transnuklear GmbH, West-Duitsland. Dus allemaal mensen die tot over hun oren in de atoomlobby zitten. Samen met de nationale controleurs werd er op de Agency een bijeenkomst georganiseerd waarop alles nog eens werd doorgenomen.

En toen kon het echte werk beginnen.

- ° De gemeenschappelijke nederlandse-, zwitserse- en belgische dumping geschiedde met de ms Makiri Smits (in het rapport staat Maria Smits, maar een kniesoor die op zo'n onzorgvuldigheid let). Het 3430 ton metende schip voerde de run uit van 5 juni tot 17 juni. Het schema was als volgt:
 - 5 juni: aanvang overslag in IJmuiden
 - 7 juni: lading voltooid, vertrek naar dumpgebied
 - 11 juni: start dumping
 - 14 juni: klaar

- ° De belgische run werd uitgevoerd met de GEM (2800 ton). Al het afval werd naar Zeebrugge getransporteerd. De operatie duurde van 19 juni tot 3 juli. Het schema:
 - 19 juni: aanvang overslag in Zeebrugge
 - 20 juni: laden voltooid
 - 21 juni: vertrek naar dumpgebied
 - 25 juni: aanvang dumping
 - 30 juni: klaar met dumpen(let vooral op de lange duur van de dumpingsactiviteiten, de oorzaak was het feit, dat het schip radioactief besmet was en schoongemaakt moest worden!)

- ° De operatie met het spul uit het Verenigd Koninkrijk werd uitgevoerd met het inmiddels schoongemaakte schip ms GEM en startte op 3 juli in Sharpness. En duurde tot 18 juli. Het schema:
- 3 juli: start laden in Sharpness
 - 11 juli: laden voltooid en vertrek naar dumpgebied
 - 14 juli: aanvang dumpen
 - 17 juli: klaar met dumpen

Algemeen commentaar op het uitvoeren van de operaties van officiële zijde

De NEA vertegenwoordigers op het schip waren tevreden over de wijze waarop zij in staat werden gesteld de handelingen te volgen. Er vond goed samenspel plaats met de deskundigen van de landen welke de dumpingen uitvoerden. De operaties werden goed geleid en het radioactieve afval werd veilig en wel op de juiste plek overboord gegooid.

Echter, enige incidenten dienden te worden gerapporteerd:

- De Zwitserse autoriteiten besloten een zending van 207 drums uit Zwitserland, alle van hetzelfde type, weer van het schip te halen in de haven van IJmuiden, als gevolg van het meten van besmetting van vijf van deze vaten. In overeenstemming met de Nederlandse autoriteiten werden deze voor onderzoek naar het Energie Centrum Nederland getransporteerd.
- Tengevolge van defecten aan hijsinstallaties en/of container-lift uitrusting, vielen verschillende malen afvalvaten tijdens het hijsen en transporteren. Echter, geen schade of besmetting vond plaats.
- Besmetting van het schip tijdens de belgische operatie was erg moeilijk te verwijderen, hetgeen veroorzaakt werd door de laadvloer (deze was volkomen verrot!)

De lessen welke uit deze incidenten zijn geleerd zullen in twee komende vergaderingen van experts worden doorgesproken.

Een incident van totaal andere aard vond plaats tijdens de dumping van het spul uit Sharpness. Vier opblaasbare bootjes afkomstig van een jacht kwamen dicht bij het schip en probeerden tijdens het uitvoeren van de dumping tussenbeide te komen. De demonstranten werden geïdentificeerd als milieubeschermers van de 'Green Peace'. Na flink optreden van de kapitein van het schip keerden zij terug naar het jacht. Na een poos verdwenen ze. Ondertussen kon de dumping zonder vertraging worden uitgevoerd.

Ons commentaar op dit alles

We zullen ons beperken tot enige kanttekeningen op deze plaats. Elders geven wij veel meer informatie over onze bezwaren tegen het dumpen in het algemeen.

Wij hebben op een afstand kunnen zien hoe een en ander in IJmuiden toeging en daar ook officieel protest tegen aangetekend. Het is typerend, dat dit nergens in het commentaar is opgenomen.

Een algemene konklusie kan dus wel zijn, dat in de richtlijnen waaronder deze dumpingen plaatsvinden geen ruimte is opengelaten om bezwaren van burgers te laten horen.

Dit sluit bijvoorbeeld de mogelijkheid uit, dat landen die toch al grote vraagtekens plaatsen bij deze activiteiten niet op de hoogte komen van wat de bevolking ervan vindt.

Wat zagen wij:

- vervoer van vaten per trein uit Zwitserland in open wagons, terwijl verschillende vaten later radioactiviteit bleken te lekken en de wagon besmet was.
 - vervoer van vaten uit Petten in open vrachtwagens met bestuurders die niets afwisten van de eigenschappen van wat zij vervoerden (wij hadden ook gesprekken met ze).
 - geen eskortering van stralingsdeskundigen bij deze transporten.
 - geen beveiliging van de gevolgde route van Petten naar IJmuiden door politie, hoewel o.a. door de bebouwde kom werd gereden.
 - aanduiding van het radioactieve transport minimaal: een met een touwtje aan de bumper bevestigd kaartje van ca. 15 bij 25 cm. aan de achterzijde en eenzelfde kaartje achter glas in de cabine van de bestuurder.
- feiten welke ook in het officiële rapport zijn opgenomen:
- de kade waar de overlaad-activiteiten plaatsvonden werd na het overladen door stralingsdeskundigen gecontroleerd op besmetting, al die dagen had er echter een vrij harde wind gewaaid richting pont, waardoor besmet stof zeker kan zijn verspreid.
 - toen wij ons dit realiseerden, wilden wij er werk van maken, maar het bleek dat de instanties waar die melding verwerkt moest worden geen benul van het verschil tussen straling en besmetting hadden (ach meneer, het kan niet, want het schip is al weg) en er in het weekeinde totaal geen mogelijkheid is de verantwoordelijke instantie (in dit geval het Energie Centrum Nederland) hierover aan te spreken.
(zie voor het hele verhaal hierover verderop)
 - o ja, dat vergeten we bijna: een volgeladen vrachtauto reed met grote vaart het overslagterrein op met loshangende laadklep!
 - behalve de stralingscontroleurs werkte niemand met beschermende kleding (prof. Pelser van het ECN schamperde over deze en andere opmerkingen van ons, dat die '.. niet geschraagd worden door kennis van zaken en alleen maar ongerustheid kunnen veroorzaken, waarvoor geen enkele grond aanwezig is...')
 - we constateerden ook, dat tijdens de demonstratie welke wij op zo'n vier kilometer afstand van de Rijksbinnenhaven op de dag vóór de overslag hielden, twee mobiele eenheden en veel politie in uniform zowel als in burger (met pistool in de kontzak) aanwezig waren, terwijl tijdens de overslag slechts een agent van Hoogovens + auto voor de veiligheid zorgde.
 - de auto's met afval containers reden overdag en zelfs op spitsuren.
 - om nog op een redelijke tijd thuis te zijn, reed de afvalwagen van Stad Alkmaar met een lading van de lekkende Zwitserse vaten bijna bovenop een rangerende lokomotief van het Hoogoven-railvervoer welke daar op een onbewaakte plaats de route van de auto kruiste. Piepend remde de wagen in het opwaaiende stof, vlak voor de voortdurend aanwezige demonstranten!
 - als laatste kunnen we nog opmerken dat de publikatie van de vergunning voor het dumpen in de atlantische oceaan op 3 augustus 1978 in de staatscourant werd gepubliceerd, precies twee dagen na afloop van de vergunning en zo'n twee en een halve week nadat de rotzooi in de atlantische oceaan was gegooid.

De dumpingen van 1979

Aan het eind van het verslag dat wij vorig jaar maakten over onze activiteiten rond dat radioactieve gedoe in IJmuiden en op de atlantische oceaan schreven wij in het november nummer van Radio-Aktief, het blad van de stroomgroep Haarlem/IJmond:

'... Onder het roepen van leuzen als: 'Als jullie er maar geld aan verdienen, viezerikken' koos het atoomafvalschip Makiri Smits het ruime sop om daar voor de zoveelste maal een smerige klus te verrichten. Maar voor hoelang nog?'

Dit jaar gaan we weer pogen ze tegen te houden. En we hebben het gevoel, dat er een goede kans is dat het lukt. Om enkele redenen te noemen, waarop wij dat baseren:

- de enorme bijval op onze oproep tot verzet tegen de dumping
- het is ons gelukt internationaal aan dit verzet te werken
- het verzet van de werkers bij het railvervoer van de Hoogovens en de ondersteuning van de industriebond FNV heeft enorme indruk gemaakt, niet in de laatste plaats in Engeland!
- in de haast welke de autoriteiten hebben om de operaties ten koste van alles door te laten gaan worden procedurefouten gemaakt, zodat men handelt in strijd met eigen richtlijnen in België, Zwitserland en Nederland! (we komen daar op terug).
- minister Ginjaar van Volksgezondheid en Milieuhygiëne geeft informatie welke zacht gezegd misleidend genoemd kan worden en steeds minder mensen zijn bereid daar in te trappen.
- de anti-kernenergie beweging is zo grote vormen aan gaan nemen dat er niet meer omheen gegaan kan worden en partijen en maatschappelijke groeperingen welke tot voor kort een tweeslachtige houding aannamen overstag aan het gaan zijn en dit o.a. tot uitdrukking brengen in het ondersteunen van onze eis: "GEEN ATOOMAFVAL DE ZEE IN".

Het verzet bij de Hoogovens.

In 1978, na alle problemen rond het overladen van het relatief laag- en middelradioactief afval liet de directie van de Hoogovens, beducht voor slechte publiciteit, weten dat ze aarzelden om een volgende keer weer mee te werken. Naast de lekkende vaten, viel er ook nog een vat in het water. Maar ook de voortdurende aanwezigheid van demonstranten werkte daar aan mee. Een ondernemingsraadlid van de industriebond NKV achtte de internationale afspraken lang niet waterdicht. Deze conclusie trok hij na te zijn geïnformeerd door de Raad van Overleg sector Havens. Niet dat we direkt een medestander aan hem hadden, want hij opperde dat dat radioactieve spul maar via Den Helder moest worden verscheept 'Hoogovens is dan in ieder geval gevrijwaard van negatieve publicaties'.

Er werd hard gewerkt om het Hoogoven personeel te overtuigen dat het om onschuldig spul ging. Voorlichtingsbijeenkomsten werden georganiseerd, waarbij mensen van het Energie Centrum Nederland en de eigen Milieudienst van de Hoogovens hun beste beentje voorzetten.

Maar al die moeite bleek tevergeefs. Een belangrijke oorzaak hiervan zal ook wel zijn, dat steeds meer negatieve gegevens over radio-activiteit in het nieuws kwamen.

Ook Harrisburg zal een behoorlijke duit in het zakje hebben gedaan. De wijze waarop de vragen van het Hoogoven personeel werden beantwoord maakte de zaak nog onverteerbaarder. Ergens rond 13 mei 1979 schreven ze een brief aan de Hoogovendirektie. De inhoud daarvan was ongeveer zo:

Geachte Direktie,

Naar aanleiding van protesten binnen de Raad van Overleg van Railvervoer en demonstraties van politieke partijen en milieugroeperingen heeft de Hoogovens na de laatste zending van radio-actief afval via 'De Gripper' (Hoogovenblad - hk) doen weten van verdere verzending af te zien of ernstig in overweging te nemen.

Gezien de berichten die thans de ronde doen over een nieuwe zending in de derde week van juni, voelen wij ons geroepen om reeds nu onder uw aandacht te brengen, dat ondergetekenden weigeren dit transport te vervoeren, c.q. te laten vervoeren over het Hoogoventerrein.

Hoewel Hoogovens wel mooie woorden heeft en voorstander wil heten van milieubescherming, blijkt uit voorgenomen transport, dat het loze praatjes zijn en dat men serieus mee wil werken om deze oncontroleerbare stoffen te helpen dumpen in zee. Moge nog vermeld worden, dat bovenstaande niet ontstaan is uit politieke bemoeienis, maar spontaan vanuit de mensen van Railvervoer, die u één advies kunnen geven: LAAT DIE ROTZOOI WAAR HET IS EN DWING ONS NIET TOT AKTIES.

Met vriendelijke groeten,

Volgen ca. 50 ondertekenaars.

Die brief loog er dus niet om. Voor ons een fantastische steun, want waar kan het verzet beter van komen, dan van hen die het werk moeten uitvoeren.

Er volgde nog wat krampachtige pogingen van Direktie en ECN om de mensen tot andere gedachten te brengen. Zij die naar de voorlichting in Petten waren geweest werd verweten, dat zij de onrust toch hadden kunnen wegnemen bij de rest van de mensen. Maar het antwoord was raak: 'Als wij ergens naar toe gaan, dan wil dat nog niet zeggen dat wij het eens zijn met wat daar aan informatie gegeven wordt...' Trouwens op een van hun vragen kwam totaal geen antwoord: Waar komt het radioactief materiaal van daan dat uit militaire laboratoria komt?

Op een andere vraag kwam een zeer onbevredigend antwoord: Worden de treinen niet aan de grens gecontroleerd op besmetting? Deze vraag werd afgedaan met wat wij op vrijwel al onze vragen horen: Het is verpakt volgens Internationale Afspraken en wij nemen aan dat dat goed gedaan is....!

O ja, het ECN liet nog een film zien welke zij van de dumpingen van 1978 hadden gemaakt. Als u ergens in de buurt van de dumpplaats houten klossen ziet drijven dan moet u die niet aanraken, ze kunnen radioactief besmet zijn. Want die werden samen met de vaten overboord gegooid. En we schreyen het al: het Belgische schip was flink besmet.

Wat gebeurde er daarna

De direktie van Hoogovens kon niets anders doen, dan minister Ginjaar te melden van verdere behandeling te willen afzien. Het ging uiteindelijk om spul, dat niet door het bedrijf was geproduceerd. En de Hoogov-top zei er bij, dat de minister met zware argumenten diende te komen. wilde het bedrijf alsnog besluiten mee te werken. Met het voorstel verzet van het personeel.

De bedrijfsbestuurder Henk Krul van de Industriebond FNV liet weten dat de Hoogov-voorzitter op steun van de vakbond konden rekenen. Dat was ook het gevolg met de Bedrijfsledenraad volgens de secretaris daarvan Henk Cornelissen.

Daar moest natuurlijk ook de top van de Industriebond FNV een standpunt innemen. Bestuurder D. Schinkel zegde die steun toe, maar verhoorde er bij, dat hij na een gesprek met minister Ginjaar, de indruk had overgehouden, dat het om tamelijk onschuldig afval gaat. Op korte termijn zal deze bond een algemeen standpunt gaan bepalen, zowel over het vervoeren van radioactief afval en het dumpen ervan in zee.

TWEE PUNTEN VALLEN HIERBIJ OP WELKE ONS EEN ZEER BELANGRIJKE ONTWIKKELING LIJKEN.

- a)-De vakbond steunt werknemers die weigeren te werken met radioactieve materialen, als dit niet uitdrukkelijk in hun arbeidsovereenkomst is opgenomen. Dit kan een krachtige steun zijn voor alle werkers welke te maken krijgen met radioactiviteit terwijl ze daar niet voor aangenomen zijn. (er zijn b.v. veel takken in de staalsektor waar met dit spul gewerkt wordt en dat moet eens goed onder de loupe genomen worden).
- b)-Er is een definitief standpunt te verwachten over zowel vervoer als dumpen van radioactief materiaal. Zowel het wegvervoer, de spoorwegen, vliegtuigvervoer en het vervoer per schip, overal heeft men te maken met radioactieve transporten. En het is haast niet aan te nemen, dat daar alle werknemers een arbeidsovereenkomst hebben, waarin voorzien is dat met dit spul gewerkt wordt.

WIJ WACHTEN MET SPANNING AF HOE PRINCIPIEEL DE VAKBOND ZAL ZIJN !!!

Hoe reageerde de Gemeente Velsen

Vorig jaar reageerden zowel de Gemeente Velsen als Beverwijk zeer geschrokken op de feiten rond de dumping. En met name werd het ministerie van volksgezondheid verweten, dat het totaal aan informatie ontbrak. Het lukte de Gemeente wel tijdig een gigantische politiemacht op de been te brengen. Maar dat was ook op last van hogerhand, dus dan werkt het wel!

Ginjaar beloofde verbetering van de voorlichting en uitslag van het onderzoek naar de lekke vaten. Helaas, ook dit jaar van hetzelfde laken een pak. Vlak voordat er een informatiebijeenkomst in het Provinciehuis zou worden gehouden kwam de uitnodiging hiervoor boven water (was bij een ambtenaar blijven liggen). Dit keer kreeg burgemeester Hubers van Beverwijk de uitnodiging wel rechtstreeks. Want ook Beverwijk had vorig jaar geklaagd. Infin. een verontwaardigde gemeenteraad van Velsen nam unaniem een motie aan, waarin de voorlichtingsaanpak van Ginjaar "achterbaks" werd genoemd. Ginjaar, de veelgeplaaide minister kon niet anders dan dit toegeven. Dit resulteerde in het toezenden van een tweehonderdtal krantjes (één week voor de aanvang van de dumpingsaktiviteiten).

Helaas zit het er niet in dat de Gemeente Velsen zich principieel uitspreekt over het gooien van radioactief afval in zee. Er zijn aanwijzingen dat Beverwijk zoiets wel overweegt. Wij zijn benieuwd!

Ginjaar verklaart dat het om voornamelijk ziekenhuisafval gaat!

Om de publieke opinie te bewerken gaf Ginjaar een perskonferentie. Citaat uit Trouw van 7 juni:

"Ginjaar sust werknemers Hoogovens, Radioactief afval voor zee komt niet uit kerncentrales".

In het bericht valt verder te lezen dat het niets te maken heeft "met het werken van kerncentrales". "Het gaat om in totaal vijfhonderd gram radioactief materiaal, achtergebleven in watjes, handschoenen, laboratorium kleding etcetera, verpakt in 2200 ton beton"....

De grapjas!

Vorig jaar zei dezelfde minister best bereid te zijn om verbetering van de voorlichting na te streven, maar hij wees op de grote moeilijkheid om zo'n ingewikkeld technisch probleem op een voor iedereen begrijpelijke wijze duidelijk te maken.

Nu, de minister geeft in zijn verklaringen voor de pers er blijk van zelf geen snars te begrijpen van de dingen waarvoor hij wel bevoegd is een vergunning af te geven.

Zonder nu te beweren dat wij deskundig zijn -wij willen trouwens helemaal niet deskundig zijn op het terrein van radioactiviteit- hebben we toch even de getalletjes welke officieel beschikbaar zijn, doorberekend.

EN ONZE KONKLUSIE IS DAT GINJAAR BEWUST DE BOEL BELAZERT.

In het informatiekrantje van zijn ministerie, maar beter nog in het rapport van de Interdepartementale Commissie voor de kernenergie: het "Rapport over de mogelijkheden van opslag van radioactieve afvalstoffen in zoutvoorkomens in Nederland", vinden we wat we zoeken. Het is uitgegeven in april 1979. Op pagina II staat een tabel 'totaal jaarlijks aanbod aan radioactief afval (exclusief zgn opwerkings- en ontmantelingsafval)'!

We willen de lezers niet lastig vallen met al te veel getalletjes. Dus volgt hier weer een uittreksel van.

Er worden negen soorten van afval opgegeven.

Gemakshalve zeggen wij dat alles wat aangegeven is met 'laboratorium afval' en het vloeibaar anorganische afval, afkomstig is uit ziekenhuizen. Opgeteld gaat dat om minder dan 200 Curie aan straling en dat vertegenwoordigt een volume van 4162 m³ (niet samengeperst).

Dat wordt er 700 Curie opgegeven afkomstig van ingekapselde bronnen. Deze worden geproduceerd via aktivering in b.v. de HFR-kerncentrale in Petten en voor allerlei doeleinden gebruikt, of ontstaan domweg via bestralingsexperimenten ten behoeve van kernenergie-onderzoek.

Ze zijn stellig NIET afkomstig of NIET ALLEEN afkomstig van ziekenhuizen. Ze nemen geen volume in.

En dan het spul uit Borssele en Dodewaard:

<u>Dodewaard</u>		
Nat. afval	115 Curie	volume 18 m ³
Besm. hulpst.	5 Curie	volume minder dan 1 m ³
Lava	1 Curie	volume 100 m ³
<u>Borssele</u>		
Nat. afval	350 Curie	volume 52 m ³
Besm. hulp- stukken	20 Curie	volume minder dan 1 m ³
Lava	<u>2 Curie</u>	volume <u>210 m³</u>
Totaal	493 Curie	382 m ³

Dus afkomstig van kerncentrales 493 Curie in een niet samengeperst volume van 382 m³.

Dit opgeteld bij de 700 Curie van de ingekapselde bronnen welke geen volume innemen geeft:

1193 Curie in een volume van 382 m³, dat NIET afkomstig is van ziekenhuizen! Wel van ziekenhuizen in deze benadering 200 Curie in 4162 m³.

Samengevat en NAAR DE MINISTER TOE GEREKEND (omdat wij een veel te grote hoeveelheid stralend materiaal op rekening van ziekenhuisafval zetten) kan worden gezegd:

Van de totaal gegeven hoeveelheid radioactief afval welke in aanmerking komt (van de jaarlijks aangeboden hoeveelheid) om te worden gestort in de zee is ongeveer 14% ziekenhuis afval en 36% zeker afkomstig direkt van kerncentrales!

Deze getalletjes kunnen beter direkt weer worden vergeten, omdat het simpelweg nooit precies valt aan te geven hoe groot de werkelijke hoeveelheden zijn. Verder is het optellen van aantallen Curies vergelijkbaar met het optellen van paarden + koeien. Het blijven beestjes die totaal verschillende eigenschappen hebben. Zo is het ook met straling. Het maakt groot verschil uit of het gaat om alfa-stralers, bèta-stralers of gamma-stralers. En dan ook nog is het belangrijk welke eigenschap het stralende atoom bezit. Maar daar willen wij hier niet op in gaan.

Belangrijker is, om duidelijk te maken aan de hand van de zeer beperkte gegevens welke openbaar gemaakt worden, al valt te concluderen dat Ginjaar liegt dat ie barst!

Om voor de belangstellenden, die beter kunnen rekenen dan wij toch nog wat meer argumenten te geven, dat bovenstaande percentages een nog veel te hoog getal geven voor ziekenhuisafval, nog wat opmerkingen:

-in de categorie 'laboratorium afval' zit hoog en middel actief afval dat eerst wordt opgeslagen tot het minder actief is en dan in zee gegooid. Uit het eerder genoemde rapport valt niet op te maken of die aangeboden hoeveelheid van 110 Ci ook de gedumpte hoeveelheid zal worden. Vervalt het snel, dan heeft het geen zin om al die moeite te doen rond het dumpen, dan kan het gewoon blijven waar het is. Zo niet, dan klopt het dat we het getal 110 Ci meenemen in de berekeningen. Zeker HAVA zal niet afkomstig zijn van ziekenhuizen en dat hoog radioactief afval zal zeker de meeste straling vormen. Dus aftrekken van die te hoog geschatte 200 Ci welke was opgevoerd als ziekenhuisafval. En toevoegen aan de hoeveelheid afkomstig van kernenergie-onderzoek!

-ook binnen de andere soort afval afkomstig van laboratoria zit een hoeveelheid welke wordt geproduceerd bij het ECN zelf en zou afgetrokken dienen te worden.

WAT GAAT ER NOU EIGENLIJK JAARLIJKS DE ZEE IN?

Door Nederland gestort van 1974 t/m 1978

Jaar	Gewicht (ton)	Alpha (Ci)	Bèta/Gamma (C)	Tritium (Ci)	Totaal (Ci)
1974	500	1	570	gering	571
1975	900	1,5	90	400	491,5
1976	1911	1	880	100	981
1977	3015	9	400	200	609
1978	1560	5	1065	475	1545

We zien hieruit, dat het totaal aan gedumpte hoeveelheden langzaam maar zeker oploopt. En dat bijvoorbeeld vorig jaar veel meer is gedumpt, dan in een jaar wordt opgegeven om in aanmerking te komen voor de storting. Maar dan is het zeer belangrijk om te weten, dat er nog ander afval voorbestemd is om in zee te worden gegooid. Het ICK-rapport: "De geactiveerde componenten en filterkaarsen (dat zijn de filters die de radio-actieve stoffen vasthouden) worden momenteel bij de (kern) centrales gedurende enige jaren opgeslagen ten-einde een groot deel van de radioactiviteit te laten vervallen. Daarna kunnen deze materialen eveneens in 1000-liter containers verpakt, in zee gestort worden".

De centrales in Petten, Dodewaard en Borssele draaien nu al veel langer dan "enige jaren", dus die vaten gaan nu ook mee in zee. We hebben vorig jaar geen boekhouding bijgehouden, maar aan foto's welke wij maakten van de hele operatie valt te zien dat er een enorm grote hoeveelheid 1000-liter containers bij waren!

En mijn beste Ginjaar: DAT IS ALLEMAAL AFKOMSTIG VAN KERNCENTRALES!

Het treurige van de hele zaak is, dat de minister ook dit jaar weer (12 juni) vergunning heeft gegeven voor het dumpen, terwijl al het voorgaande er op wijst, dat hij niet weet wat er in de vaten zit!

Maar genoeg over de leugens -waarschijnlijk in commissie- van Ginjaar. Wij willen niet de schijn wekken, dat er door getallen van radio-activiteit met elkaar te vergelijken, ooit over geringe (dus onschuldige) hoeveelheden radioactiviteit kan worden gepraat.

Door het introduceren van termen als LAVA, MAVA en HAVA (resp. laag-, midden- en hoogradioactief afval) en te praten over relatief hoge of lage straling, ga je al snel de mist in. Want, steeds duidelijker wordt wat mensen als Gofman en Sternglass al jaren geleden stelden: iedere stralingshoeveelheid welke hoger is dan nul, heeft een schadelijk effect.

Ook de zee wordt steeds radioactiever!

De rivieren en meren, al het oppervlakte water en de zeeën worden steeds radioactiever. In feite wordt het hele leefmilieu van plant en dier zwaar bedreigd door een diersoort: de 'denkende' mens.

Er is altijd straling geweest en zonder ingrijpen van de mens zou dat in de mogelijk miljarden jaren dat de aarde nog kan bestaan een vrij konstante hoeveelheid blijven. Door binnen een kleine eeuw vrijwel alles wat er in de aan deze eeuw voorafgaande paar miljard jaar in de aardbodem is opgeslagen aan zonne-energie (olie, aardgas, steenkolen), hangt de mens zichzelf en alles waarvoor deze mens verantwoordelijk gesteld kan worden in een dodelijke strop.

De waanzinnige haast waarmee dit geschiedt is huiveringwekkend. De honger naar energie, de gekreëerde schaarste doet de mens als een kat in nood, rare sprongen doen.

Men gaat de zon nabootsen en schept NEPZONNEN (kernenergie uit splijting of fusie van atoomkernen). Haalt zo binnen zijn biosfeer de dodelijke straling weer binnen welke was teruggedrongen in de tijd voorafgaande aan het ontstaan van leven op aarde.

De aardkorst vormde een afscherming voor de straling van binnenuit, de ozonlaag hield tot voor kort de straling van de zon en andere stralende sterren voldoende tegen.

Aan deze processen dankt de mens zijn bestaan.

Het bovenstaande wekt allicht de indruk, dat wij vinden dat de individuele mens de veroorzaker is van deze catastrofe.

Dat is dan ten onrechte.

De inrichting van de maatschappij zoals die nu is, is niet toevallig zo.

Het ontbreekt ons aan tijd en ruimte om hier verder op in te gaan.

Wat wel zeker is, dat een verantwoorde wijze van energievoorziening een grondige wijziging van de maatschappij met zich mee zal brengen. Anderen kunnen daar veel zinniger overschrijven en geïnteresseerden kunnen er voldoende literatuur over vinden.

De zee is het eindpunt van veel stromen van radio-activiteit.

Om wat routes te noemen:

- atoombomexplosies door de onvermijdelijke fall-out. Het grootste oppervlak van de wereld wordt gevormd door de wereldzeeën. Weinig weten we nog van de mogelijke concentraties in het watersysteem.
- de verbranding van kunstmanen, welke meestal grote hoeveelheden radio-actief materiaal aanboord hebben voor de energievoorziening. We herinneren aan de inslag van de russische KOSMOS in Canada waar veel geheimzinnig gedoe omheen is geweest, maar waarvan zeker is dat er veel radioactiviteit is vrijgekomen.
- de schepen welke door kernenergie worden aangedreven. We denken dan aan de stuk of vijf burgerschepen zoals de Otto Hahn, de Savannah. Een Japans atoomschip bleek bij de eerste vaart al radio-activiteit te lekken en japanse vissers blokkeerden de thuishaven maandenlang. Maar vergeten wordt vaak dat er -zover ons momenteel bekend is- zo'n 250 militaire nucleaire schepen (vooral onderzeeër, maar ook ijsbrekers etc). Het is duidelijk, dat totaal geen controle op de verontreiniging van dit soort schepen is. (Wie geeft ons informatie?)
- de uitstoot van radioactiviteit van kerncentrales via de schoorstenen en verbrandingseenheden zoals Petten en een wil bouwen (er loopt een vergunningsaanvraag, wie zoekt het uit?), of via pijpleidingen in zee geloosd.

- veel grotere veroorzakers van radioactieve vervuiling van de zee zijn de opwerkingsfabrieken, zoals in de zeegebieden Winscale en La Hague. Nederland kan wat dat betreft de handen niet wassen in onschuld, want het gebruikte uranium (er is slechts een beetje opgebrand als het al niet meer geconcentreerd genoeg is om in een kerncentrale te blijven) gaat naar een van deze opwerkingsfabrieken toe.
- Dus van de daar in zee geloosde radioactieve materialen is een gedeelte afkomstig van Nederland.
- via rivieren welke het koelwater leveren en het daarna opgewarmd en voorzien van radioactieve stoffen als dank voor bewezen diensten terug krijgen.

Er is niet veel bekend over hoe plutonium en andere transuranen -deze zogenaamde alpha stralers vormen wel de grootste bedreiging- zich gedragen in de zee.

Gebleden is dat o.a. strontium (splijttingsprodukt) en transuranen zich concentreren in het weefsel van schaaldieren en verscheidende soorten zeewier.

Zo toonden testen aan, dat zeewier afkomstig van Fermain Bay in Guernsey vijfmaal hogere plutonium concentratie bevat als het gemiddelde gehalte hiervan in de wereldzeeën.

Daarbij moet nog worden gezegd, dat die gemiddelde concentratie ook al veel te hoog is omdat de fall-out van nucleaire wapens daar al bij inbegrepen is.

Dus je kan niet spreken van 'natuurlijke radioactiviteit'. Monsters welke genomen zijn nabij het eiland Man (dat dicht bij Windscale ligt) bevatten concentraties welke nog hoger zijn dan hierboven wordt vermeld.

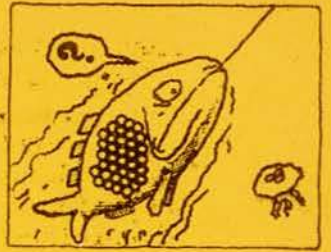
Onvoldoende studie is er besteed aan de mogelijke gevolgen van de aanwezigheid van andere giftige stoffen en het goed volgen van de uitwerking hiervan op zeewier is enorm belangrijk.

Dit zeegroen produceert nl. 70% van de wereld-zuurstof voorraad.

Door tijdgebrek verwijzen wij graag naar de verklaring van de Stroomgroep Haarlem/IJmond van vorig jaar (zie blz 21).

GEEN ATOOMAFVAL DE ZEE IN
STOP KERNENERGIE

GEEN

ATOOM

AFVAL

DE ZEE IN!

FINANCIËLE STEUN GIRO 1677955 t.n.v. H.KORSTJENS, HAARLEM.

demonstratie ijmuiden zaterdag 2 uur

VIA HAARLEM: BUS 70
VIA AMSTERDAM: BUS 72

AANVANG DEMONSTRATIE: 14.00 UUR

PLAATS: MARKTPLEIN, IJMUIDEN

ORGANISATIE:

SAMENWERKINGSVERBAND
'GEEN ATOOMAFVAL DE ZEE IN'

KOORDINATIE: URANUSSTRAAT 16
IJMUIDEN 02550-30840

16 JUNI

Collectie Stichting Loka

www.loka.org

Gedigitaliseerd 2007

MATIGE DEELNAME AAN PROTESTMARS

Demonstratie tegen

(Van een onzer verslaggevers)

IJMUIDEN. — Naar schatting tweehonderd demonstranten hebben zondagmiddag in IJmuiden deelgenomen aan een protestmars, gericht tegen de lozing van radio-actief afval in zee. De manifestatie die een vreedzaam karakter droeg, werd gehouden naar aanleiding van de verscheping van het gevaarlijke materiaal, deze week in de haven van IJmuiden. De organisatie was in handen van de Stroomgroepen Stop Kernenergie Zuid-Kennemerland/IJmond en het Landelijk Energie Comité (LEK).

Onder het „luiden van de doodsklok” waarvan de klanken werden voortgebracht door enkele luidsprekers, die bevestigd waren op een bakfiets, zette de stoet zich omstreeks half drie 's middags in beweging vanaf het Marktplein. Onder politie-escorte voerde de tocht via de Kennemerlaan naar de kop van de haven.

Er werden spandoeken meegevoerd met teksten als „Atoomenergie, nee bedankt!”, „Geen kernafval in zee” en „Kapitalisme, Kernafval, Kanker”. Onderweg werden ook liederen gezongen en leuzen geschreeuwd waarmee de afkeer van kernenergie tot uitdrukking werd gebracht. Tot de uitrusting van de demonstranten behoorden tevens enige rode vlaggen en de partijvlag van de PPR.

Bij het standbeeld van de Man met de Lamp, op het havenhoofd, wierp de menigte een blik op het vrachtschip Makiri Smith, dat lag afgemeerd in de haven van Hoogovens, aan de overzijde van het Noordzeekanaal. Volgens de demonstranten wordt dit schip gebruikt voor de dumping van het afval in de Atlantische Oceaan. Officiële instanties hebben echter laten weten dat het transport van het radio-actieve materiaal zal plaatshebben met de Margret Smith, een vrachtschip van eenzelfde tonnage als de Makiri. Bij navraag bleek dat de Margret Smith zaterdagavond voor de haven van IJmuiden voor anker is gegaan. Gisteravond was deze boot de haven nog steeds niet binnengelopen.

De protesterenden lieten zich door die verwarring niet uit het veld slaan. Integendeel, de actie werd gewoon voortgezet onder aanvoering van een onheilsprofeet die per megafon het einde van de wereld aankondigde. Zijn assistenten, getooid in witte jassen en met veiligheidshelmen op het hoofd, lieten een viertal olievaten, voorstellende het radio-actief afval, in het zeewater tuimelen.

Vergiftiging

Vervolgens sprak Ton Brands namens de Stroomgroepen. Hij zei dat de vervuiling van de zee uiteindelijk leidt tot vergiftiging van het voedsel voor de mens. „Bij

de strijd tegen lozing van dit soort afval in de oceanen, zal moeten worden gevochten tegen machtige regeringen en grote ondernemingen. Toch zullen doelbewuste acties op den duur effect hebben”, aldus Brands. Hij zei voorts dat ook geageerd moet worden tegen de plannen om in Drenthe radio-actief materiaal op te slaan in zoutkoepels, diep onder de grond. „Dat is een even verwerpelijke methode”, zo meende Brands die tenslotte opmerkte dat al het afval terug moet naar diegenen die het gemaakt hebben.

Ook pastor Jan Ruijter van de Kritische Gemeente IJmond (KGIJ) nam in zijn toespraak stelling tegen het gebruik van kernenergie. „Wij zijn hier bij elkaar om te eisen dat de atoommariakken definitief verboden wordt brutaalweg hun radio-actief afval in zee te storten. Dat is al te lang met medewerking van de verantwoordelijke autoriteiten gebeurd. De zee is geen vuilnisvat. Wie er anders over denkt, mist verstand”, aldus pastor Ruijter. Hij wees erop dat de vaten, waarin het afval is verpakt, op de bodem van de zee openbarsten. Dit gebeurt volgens hem onder de enorme waterdruk en door de erosie. Hij achtte het misdadig dat men de vaten in zee gooit, terwijl men weet dat ze stuk gaan. „Er is al eens gezegd dat de vaten met puur goud zouden moeten worden bekleed om aanvreting te voorkomen. De atoomlobby is wel op zoek naar goud, alleen hebben ze daar een andere bestemming voor, namelijk hun eigen zak”, merkte Ruijter op.

Rotzooi

Hij benadrukte in zijn betoog dat er zonder kernenergie ook geen probleem is met radio-actief afval. „Splits die rotzooi in je eigen maag”, luidde zijn slogan. Pastor Ruijter eiste dat het „atoomtransport” de haven van IJmuiden niet mag verlaten en dat de minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne de verleende vergunning intrekt. Besloten werd een telegram te zenden aan deze minister waarin de actievoerders hun verontrusting uitspreken over de gang van zaken. Bovendien wordt de bewindsman dringend verzocht maatregelen

te nemen om de lozing van het afval op deze wijze te beëindigen.

Daarna namen de demonstranten dezelfde weg terug en werd de mars op het Marktplein ontbonden. Tijdens de manifestatie verkeerde de Velsense politie in verhoogde staat van paraatheid. Alle verloven waren ingetrokken omdat de korpsleiding rekening hield met mogelijke onregeligheden. Op het hoofdbureau werden eenheden politie-agenten achter de hand gehouden. Langs de route waren veel agenten geposteerd. Ook waren er opmerkelijk veel politie-mensen in burger op de been. Zij bevonden zich onder het publiek bij de kop van de haven. Sommige rechercheurs droegen hun dienstpistool zelfs op zichtbare wijze. Er behoefde echter op geen enkel moment te worden ingegrepen omdat de protestactie een rustig en orde-lijk verloop had.

De politie zal de komende dagen waakzaam blijven. De actievoerders hebben reeds kenbaar gemaakt van zich te zullen laten horen gedurende de overslag van het afval in Buitenkade 2 op het terrein van Hoogovens. Dit zal gebeuren op dinsdag 6 juni en woensdag 7 juni. Dan wordt een deel van het haverterrein afgezet. „Het laden mag onder geen beding vertraging ondervinden van welke actie dan ook. De hele operatie moet ongestoord voortgang kunnen vinden”, zo stelt dr. J. L. Baas, hoofd van de sector straling van het Ministerie van Volksgezondheid en Milieuhygiëne.

Verbaasd

Hij toont zich overigens verbaasd over de demonstraties. „Ieder jaar heeft er vanuit IJmuiden een dergelijk transport plaats, dat nimmer op verzet heeft gestuit van actiegroepen”, aldus Baas die dumping van radio-actieve stoffen in de oceaan de meest verantwoorde oplossing vindt. Hij meent dat de betonnen vaten die in zee worden neergelaten voldoende bestendig zijn tegen het zeewater. „Die vaten vallen niet zomaar uit elkaar, zeker niet de eerste vijftig jaar. We hebben uitgerekend wat er zou gebeuren als de deksels onverhoopt zouden losraken en de inhoud van de vaten in aanraking zou komen met het water. De uitkomst van onze berekeningen is, dat het afval niets toevoegt aan de natuurlijke radio-activiteit van de zee.

Dr. Baas beklemtoont dat het vervoer van het afval en de storting in zee strikt volgens de bepalingen van de zogenoemde Conventie van Londen wordt uitgevoerd. Aan deze Conventie hebben zich alle landen gebonden die lid zijn van de Organisatie van Europese Samenwerking en Ontwikkeling (OESO). De voorschriften geven onder andere aan op welke diepte van de zee er mag worden gestort en welke afstand dient te worden bewaard tot de kusten van de continenten.

Het afval dat deze week in IJmuiden wordt verscheept, is afkomstig uit Nederland, België en Zwitserland. Het Nederlandse aandeel bestaat uitsluitend uit licht radio-actief materiaal. Het is de afgelopen twaalf maanden verzameld en verwerkt

dumping

Theoretische veiligheid

pag 1 HO 8-6-78

De IJmondhaven is de afgelopen dagen het toneel geweest van een gebeurtenis die illustratief kan worden geacht voor de zorgeloosheid, waarmee uit sleur, domheid of gebrek aan verantwoordelijkheidszin blijkt te worden omgesprongen met levensgevaarlijk afvalmateriaal. De Velsense kernafval-affaire moet toch bij overheid en publiek velen aan het denken hebben gezet, die misschien voordien protesten tegen de kernenergie onzin of dwarsliggerij vonden.

Zoals nu langzamerhand wel algemeen bekend mag worden verondersteld, vinden verreweg de meeste protestacties tegen kernenergie grond in de overweging, dat het afvalprobleem onoplosbaar is, althans tot dusver onopgelost is gebleven. Tegenover die protesten hoort men herhaaldelijk betogen dat de afvalozing geen probleem meer is en dat er best methoden van lozing kunnen worden toegepast die noch voor de huidige generatie, noch voor de toekomstige bevolking van ons land enig gevaar van radioactieve besmetting opleveren. De voorstanders van de toepassing van kernenergie — die wellicht in enkele opzichten als economische en bedrijfstechische wel gelijk hebben — zijn geneigd het afvalprobleem te kleineren of zelfs te ridiculiseren. Wat in de Velsse haven is gebeurd bewijst beangstigend duidelijk dat zij in ieder geval ten aanzien van die afvalproblemen een ernstige misrekening maken. Niet alleen vergissen zij zich schromelijk als zij beweren dat er bij het dumpen van radioactieve afval in zee of in andere permanente stortplaatsen een absolute beveiliging in acht genomen wordt. Een deel van de vaten die in Velsen werden overgeladen bleek nu al lek te zijn. Men hoeft zich geen illusies te maken over de vraag wat de houdbaarheid van de vaten zal zijn als ze eenmaal op de zeebodem liggen. Maar afgezien van de stellige zekerheid dat de radio-activiteit zich op korte termijn in het zeewater zal verspreiden, is het besmettingsgevaar al actueel geworden bij het vervoer. Een bijna ongelooftelijke zorgeloosheid bij de transporten, een totaal gebrek aan voorzorgsmaatregelen ter beveiliging van het personeel dat met de transporten te maken had en van de bevolking die in het IJmondgebied geconcentreerd is, een lakonieke reactie op alle protesten en een onverstoort doorgaan van het gevaarlijke vervoer — dit alles illustreert nu al de mate van afstomping, die zich ten aanzien van het radioactieve gevaar bij de wegwerping van kernafval meester maakt van velen die verantwoordelijk kunnen worden geacht.

Nú al — en men hoeft niet te vragen hoe dat dan straks zal zijn, wanneer kernenergie geaccepteerd is en iedereen het fenomeen als „gewoon” is gaan beschouwen. Wie nu schermt met „absolute garanties” rekent bewust of onbewust die factor van

afstomping niet mee, waardoor veiligheidsvoorschriften veranderen in louter theorie, die door niemand meer au sérieux wordt genomen. De protesterenden worden nu al van asociale drammerij verdacht. Straks zullen zelfs rampen met filosofische gelatenheid worden ondergaan, indien nu niet zo hard mogelijk op de trom wordt geslagen.

Kommentaar hoofdredactie
Haarlems Dagblad

Splits die
Plutonium rot zo!!
in je eigen maag!!

door het Energie Centrum Nederland (ECN) in Petten. Daaronder bevindt zich geen spul uit de kerncentrales. Het gaat vooral om voorwerpen uit ziekenhuizen en van het leger die besmet zijn geraakt.

Afgeschermd met beton en ijzer zijn deze voorwerpen in de vaten gedrukt. In totaal worden vanuit Petten ruim 2800 vaten met vrachtauto's van een Alkmaars expeditiebedrijf naar IJmuiden overgebracht.

De radio-actieve restanten uit België en Zwitserland worden per trein aangevoerd. Het gewicht van het afval uit de drie landen samen, wordt geschat op 3000 ton.

Onder toezicht van stralingsdeskundigen van het ECN wordt de lading aan boord van het schip gehesen waarna de gewone bemanning meevaart naar de dumpplaats. Uit voorzorg worden de be-

manningsleden wel voorzien van een meetertje zodat na afloop kan worden vastges-

teld of zij aan straling hebben blootgestaan.

← vervolg vorige pag

12 juni 1979 is
deze vergunning
ook weer afgegeven door
Ainjaar!

Bureau Wet Assurantiebemiddeling,
Ned Staatscourant 3-0-78

VOLKSGEZONDHEID P.6.
EN MILIEUHYGIËNE

Vergunning voor storting
radio-actieve afvalstoffen
in Atlantische Oceaan

Bij beschikking van de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, DGMH/S, nr. 153090, is mede namens de Minister van Sociale Zaken, aan de Stichting Energieonderzoek Centrum Nederland, Scheveningseweg 112 te 's-Gravenhage, tot 1 augustus 1978, vergunning verleend om zich, door middel van storting in de Atlantische Oceaan, te ontdoen van radio-actieve afvalstoffen.

let op de data
dumping 2^e week juni!

Ginjaar sust werknemers Hoogovens Radioactief afval voor zee komt niet uit kerncentrales

Trouw
8 juni '79

DEN HAAG (ANP) — Het storten van radioactief afval in de Atlantische Oceaan, dat sinds 1966 periodiek gebeurt, heeft niets te maken met het werken van kerncentrales. Het gaat om het afval uit ziekenhuizen, laboratoria en dergelijke. Dit zegt minister Ginjaar (volksgezondheid en milieuhygiëne) naar aanleiding van de weigering van een aantal werknemers bij Hoogovens om mee te werken aan transport en overslag van het verpakte afval.

Het materiaal moet op 18 juni in IJmuiden worden overgeladen op een schip dat het naar de internationale stortplaats in de Atlantische Oceaan brengt. De werknemers zijn bezorgd over hun eigen veiligheid en over de gevolgen voor het milieu. Volgens minister Ginjaar is die verontrusting niet terecht. De operatie staat onder streng internationaal toezicht. Het gaat om in totaal vijfhonderd gram radioactief materiaal, achtergebleven in watjes, handschoenen, laboratoriumkleding etcetera, verpakt in 2200 ton beton.

De veiligheidsmaatregelen voor radio-actief materiaal zijn zeer streng, aldus minister Ginjaar en slaan vaak om in hun tegendeel: zelfs als er vrijwel niets aan de hand is, worden nog zulke strenge maatregelen genomen, dat men gaat denken dat het toch wel gevaarlijk zal zijn. Het effect van de dumping op het milieu is volgens de minister vrijwel nihil. Maar zijn ambtenaren hadden de werknemers van Hoogovens nog niet kunnen overtuigen.

Bestuurder D. Schinkel van de Industriebond FNV zei dat zijn organisatie de werknemers van Hoogovens zal blijven steunen. Het overslaan van

radioactief afval is geen werk dat zij volgens hun arbeidsovereenkomst hoeven te doen. Schinkel heeft overigens van een gesprek met de minister de indruk overgehouden dat het inderdaad om tamelijk onschuldig afval gaat. Hij verwacht dat de Industriebond op korte termijn een algemeen standpunt gaat bepalen over het vervoer van radioactief afval en het dumpen ervan in zee.

Vergunning voor overslag radio- actief afval

(Van onze redactie binnenland)

DEN HAAG. — Minister Ginjaar van Volksgezondheid en Milieuhygiëne heeft gisteren vergunning afgegeven voor de overslag van radio-actiefafval aan de ka-de van het Buitenspuikanaal in IJmuiden.

Het afval, ongeveer een halve kilogram stralingsgevaarlijk materiaal dat is verdeeld over ruim 2.200 ton betonblokken, wordt gedumpt in de Atlantische Oceaan. Het is voor het merendeel afkomstig van ziekenhuizen en laboratoria.

Het samenwerkingsverband „Geen atoomafval in zee” heeft tegen de vergunning geprotesteerd. De minister maakt zich volgens de organisatie schuldig aan misleiding als hij zegt dat bij de overslag geen gevaar bestaat. Werknemers van Hoogovens, die het karwei zouden moeten uitvoeren, hebben geweigerd dit te doen. Het CDA-Tweede Kamerlid De Boer heeft vragen gesteld aan de minister over de overslag.

Neem een abonnement
op ons blad.

RADIO-AKTIEF

Radioactief \sqrt{k} 14/6/79

Het radioactieve afval dat op 18 juni in IJmuiden overgeladen moet worden om in zee gedumpt te worden is onschuldig, zegt minister Ginjaar. En als nou niemand er wat van zegt gaat er de volgende keer wat meer afval in wat minder beton, de keer daarop... en voor je het weet is het probleem van die lastige Groningers die het niet in hun grond willen hebben ook weer de wereld uit.

AMSTERDAM Bas Voorhoeve

Uitgave van de Stroomgroep Haarlem/IJmond
Secretariaat: Pia Wolthuis

Wenenstraat 45, Haarlem

Tel 023 - 336962

Kontakt IJmond: Aktiehuis

Uranusstraat 16, IJmuiden

Tel 02550 - 30840

NIEUWSBRIEF NO 18 (Dumpnummer)

November 1978

Abonnement: fl 7,50 per jaar, overmaken op
giro 5180 Nutsspaarbank West Nederland
tbv reknr. 84.24.42.146, F. de Beijer.

Omgeving radio-aktief besmet?

In onze gesprekken na de actie, toen we nog enkele feiten op een rijtje hadden gezet, ontstond er nog enige konsternatie. Waarom? We hadden gezien hoe woensdagmiddag op het terrein van de overslag de wagens van Stad Alkmaar in grote haast - een botste nog bijna tegen de goederentrein van de Hoogovens die bij het rangeren de onbewaakte overweg blokkeerde - heen en weer scheurden. Ze waren in tijdnood om de Zwitserse (dus lekkende) vaten weer naar Petten te brengen. Er stond een vrij straffe wind in de richting van Rijksbinnenhaven I, waar de binnenschippers lagen en waar de pont het Noordzeekanaal overstak.

Toen de klus klaar was, werd door een stralingsbescherming-deskundige de omgeving vlak voor de Makiri Smits plekje voor plekje afgecheckt op aanwezige radio-actieve besmetting. Maar wij hadden de grote stofwolken gezien die met de wind meegewaaid waren. Besmetting van de omgeving was dus helemaal niet ondenkbaar. Dat wij ons dit pas realiseerden twee dagen na afloop van de overslag kan ons als niet-deskundigen - alhoewel een van ons vroeger ook met dit soort werk te maken heeft gehad - niet aangerekend worden. Maar we voelden het aan onze verantwoordelijkheid verplicht dit te melden bij de milieu-autoriteiten. Eerst de politie van Velsen gebeld: "Dan moet u zijn bij de Milieudienst van de Hoogovens". De Milieudienst: "Ach meneer, hoe komt u daar bij, het schip is woensdag al vertrokken". Wij: "Ja, maar het gaat om besmetting die is achtergebleven, althans de kans bestaat, dat de omgeving licht besmet is! Wij willen in ieder geval van onze verplichting af zijn; wilt u er dus mee doen, wat u in zo'n geval moet doen?" "Er is geen enkele kans op besmetting, vreemd dat u daar nu pas mee aan komt zetten, op vrijdagavond, goeden avond (we mochten zijn naam niet weten)".

Weer de politie gebeld: "Willen jullie ons ontslaan van onze burgerplicht dit te melden, want we krijgen geen lengte bij de MD". Nu was het gesprek met de wachtkommandant veel minder vriendelijk, alhoewel we de goede raad kregen nogmaals de Milieudienst te bellen en naar de hoogste chef te vragen. Weer gedaan. Een lang gesprek, dat erop neer kwam, dat er geen aanleiding was te veronderstellen, wat wij veronderstelden. Al met al had onze poging om te melden al zo'n uur geduurd en we zeiden dat dit nogal frustrerend voor ons was. "Nou meneer, wat gebruikt u nu dure woorden" was het kleinerende antwoord en wij raakten steeds getritteerder. Uiteindelijk, zei de man aan de andere kant van de telefoon, dat de verantwoordelijkheid voor de handel met radioactief spul bij het Energie Centrum Nederland berustte. En als we het dan toch zonodig wilden melden, dan moesten we daar zijn. Dat hij degene was, die het moest doorgeven ging er bij hem niet in. Goed dus wij naar Petten gebeld. "Met de bewaking". Wij ons hele verhaal verteld. "Maar er is momenteel niemand op het ECN, behalve de bewaking". "Maar is er dan geen telefoonnummer om in dit soort gevallen mee in contact te komen?" "Nee, maandag zijn ze er weer" "Kunt u het dan maandag doorgeven aan de dienst die daarvoor is?" "Nee, ik heb maandag geen dienst".

Toen hebben we het maar opgegeven....

In de haven van IJmuiden is gisteren de Makiri Smits aangekomen. Wat dit schip komt doen is maar al te duidelijk. Laag en middel radioactief afval uit Nederland, Engeland, Zwitserland en België zal in de haven worden overgeslagen. Wij zijn hier bij elkaar om te eisen dat de atoommariakken definitief verboden wordt brutaalweg hun radioactief afval in zee te storten. Dat is te lang al met medewerking van de verantwoordelijke autoriteiten gebeurd.

Enige punten waarom wij de dumping radikaal afwijzen zijn:

- De mentaliteit welke schuil gaat achter iedere vuilstorting in zee of waar dan ook is de onze niet! En we blijven tegen, hoezeer ook de kernenergie-aanhangers met zogenaamde "wetenschappelijke" argumenten aan komen zetten omtrent de onschuld van dit radio-actieve spul!

DE ZEE IS GEEN VUILNISVAT, wie dat niet vindt mist verstand.

- Gebleken is dat de vaten, waar het afval in opgesloten zit, barsten door de enorme druk en het aanvreten door het zeewater. Daarom krijgen de vuildumpers in Amerika nu al achttien jaar geen vergunning meer om de zee te misbruiken. De radioactiviteit welke zij van 1946 - 1960 in zowel de Atlantische als de Stille Oceaan gooiden op een diepte van 1000 m (het ms M. Smith heeft een stortplaats waar het water 4.500 meter diep is, d.w.z. een veel grotere waterdruk op de vaten) bleek vrijgekomen te zijn. Daardoor was er een plutonium hoeveelheid aangetroffen welke gemiddeld 2 tot 50 maal groter was dan de gemeten maximum concentratie welke via fall-out van atoombom-explosies in het water terecht was gekomen. Het feit, dat de Engelsen nu nog aan het experimenteren zijn met schok- en corrosievrije containers wil zeggen DAT MEN DE VATEN IN ZEE GOOIT TERWIJL MEN WEET DAT ZE STUK GAAN. Luchtbellen en eventueel aanwezig organisch materiaal - afkomstig van radioactief vergiftigde proefdieren, hetgeen een misdaad op zich is! - er barsten in het beton doen onder zeer hoge druk hun vernietigend werk aan de wand van de stalen vaten, aan de buitenkant geholpen door het chemisch zeer actieve zeewater. Er is al eens gezegd, dat de vaten met puur goud zouden moeten worden bekleed om aanvreting te voorkomen. Maar de atoomlobby is wel op zoek naar goud, alleen hebben ze daar een andere bestemming voor: hun eigen zak!
- Land, zee en lucht zijn al sterk radioactief vervuild (we zwijgen even over vuil van andere oorsprong, daar weet iedere IJmond-bewoner helaas al genoeg van). Naast de van nature aanwezige radioactiviteit is er sinds de komst van de "industriële revolutie" een toenemende radio-activiteit te constateren. Oorzaken o.a.: verbranding fossiele brandstoffen zoals kolen, olie en aardgas; aantasting van de beschermende ozon-laag in de buitenste atmosfeer waardoor de straling uit de kosmos wordt doorgelaten; fall-out van atoom- en waterstofbommen, zowel de militaire als "vreedzame" explosies welke dienen voor de aanleg van kanalen en wegen door bergketens en het verbinden van gasbellen met elkaar; de geplande verbranding van satellieten met een kernreactor (ter grootte van een dumpval!) met als brandstof meestal Pu-238, onlangs veroorzaakte de verbranding van de Russische kosmos grote paniek; de ongelukken met vliegtuigen voorzien van kernlading (Sprinje!); de moeilijk te controleren radioactieve vervuiling van zo'n 50 (!) schepen met kernvoortstuwing, en dan dus de "peace full atom", de toepassing van kernsplijting voor de energievoorziening, waar we hier niet verder over uitweiden.
- Het voedsel wordt steeds radioactiever. In tegenstelling tot wat vroeger werd aangenomen, namelijk dat de radioactieve stoffen steeds meer zouden verdunnen heeft men tot z'n schrik moeten ervaren dat er organismen zijn die de radioactieve stoffen in zich opnemen en zo via een voedselketen (eten en gegeten worden) bij de mens in zijn voedsel is opgenomen. Vooral volken, die aangewezen zijn op uitsluitend voedsel van de zee - eskimo's en eilandbewoners - worden hier het slachtoffer van.

ZONDER KERNENERGIE IS ER OOK GEEN RADIOAKTIEF AFVAL PROBLEEM
SPLITS DIE ROTZOOI IN JE EIGEN MAAG

Wij eisen dat dit transport de haven van IJmuiden niet mag verlaten. Dat de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne zijn volle verantwoordelijkheid inziet en dat de heer Ginjeer dus de verleende vergunning intrekt. Wat zich hier al enige jaren afspeelt, is in strijd met wat in Brussel in 1969 - na de ramp met de Torrey Canyon - is afgesproken (citaat): "... iedere staat dient maatregelen te nemen tegen het storten van radioactieve afvalstoffen en samen te werken met bevoegde internationale instanties bij het nemen van maatregelen ter voorkoming van de verontreiniging van de zee of het luchtruim daarboven, ten gevolge van handelingen met radioactieve of andere schadelijke stoffen..."
Mogelijke andere afspraken tussen klubjes van landen zijn in strijd hiermee en moeten ongedaan worden gemaakt.

Stroomgroep Haarlem/IJmond

GEEN KERNENERGIE
GEEN AFVAL

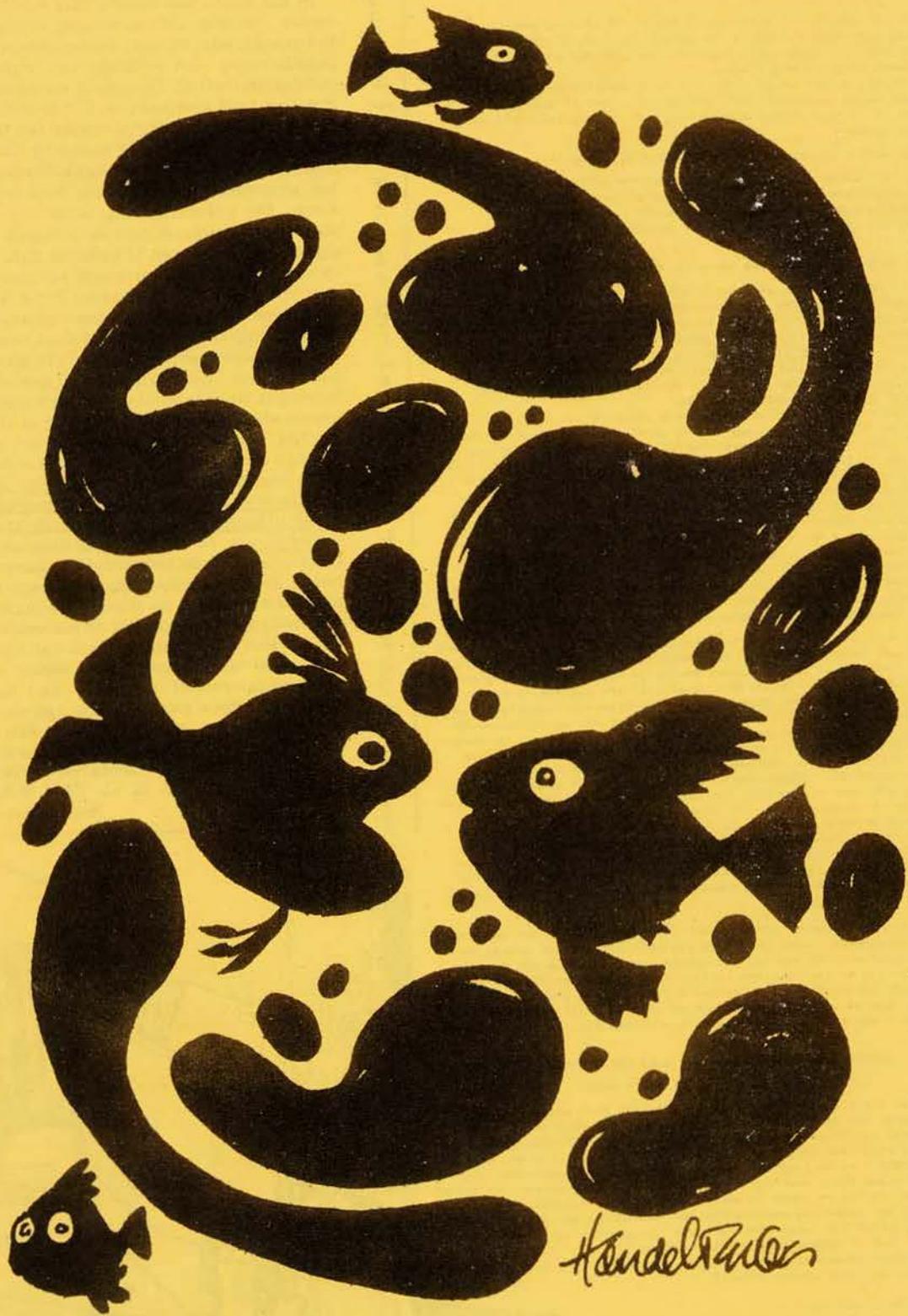
Radioactief afval 2

In uw krant van donderdag 8 juni las ik onder de kop „Theoretische veiligheid” het hoofdredactionele commentaar op de constatering van lekkage van vaten met radioactief afval. Uitvoerig constateert u, dat een fout gemaakt is. Dit is inderdaad het geval. U negeert volkomen het feit, dat door een doeltreffende controle deze fout onderkend is en dat veiligheidsmaatregelen genomen zijn om deze fout teniet te doen. De gehele partij, waarvan enkele vaten lek waren, is niet verscheept. In het algemeen, dat moet U bekend zijn, wordt in de nucleaire sector nooit vertrouwd op één controle of beveiliging. Daar worden controles herhaaldelijk gecontroleerd en beveiligingen opnieuw beveiligd, meer dan op elk ander gebied. Uw voorbijgaan aan het feit, dat de controle zinvol gebleken is, betekent, dat U slechts een halve waarheid verkondigt. Naar mijn mening is dit niet slechts foutief, maar ook onechtlijk. U knoopt aan Uw halve waarheid een peroratie tegen kernenergie vast. Het is voor mij de vraag, in hoeverre het betreffende afval afkomstig is van de productie van kernenergie. Ik betwijfel of diegenen, die een radiologische behandeling accepteren, hetzij voor onderzoek, dan wel voor therapie, beseffen, dat zij door deze acceptatie een bijdrage leveren aan de hoeveelheid te verwerken afval. Het aanbod van radioactief afval uit de medische sector wordt veelal onderschat en al of niet bewust genegeerd door degenen, die ageren tegen de toepassing van kernenergie. Een meer objectieve benadering zou de geloofwaardigheid van uw commentaren verhogen.

J. H. C. VAN WAART,
Santpoort-Zuid.

Van Waard werkt bij het ECN en weet niet om welk afval het gaat...

VIND JE OLIE SMERIG?
AL PLUTONIUM GEPROEFD?

HEB JE
Collectie Stichting Laka
www.laka.org
Gedigitaliseerd 2021